

[Chr. Thomsen.]

mener, jeg brugte nogen tid til at forklare, hvorfor bygningerne har tabt i investeringskapløbet over for maskinerne i efterkrigsårene, og at vi derfor var kommet i den situation, at kun 40 pct. af bygningerne var tidsvarende. Men det, jeg kritiserede regeringen for, var, at det var gået praktisk talt totalt i stå i de sidste to år.

Jeg forstod på hr. Erik Hansen (Ålborg amt), at på det tidspunkt, hvor lovforslagene var blevet udformet, havde de radikale faktisk sejret på alle punkter. Jeg skal ikke tage glæden fra hr. Erik Hansen (Ålborg amt); og jeg forstår da også godt, at når hr. Erik Hansen (Ålborg amt) har den opfattelse, synes han ikke om mine udtalelser om, at de ved en kombination af list og tvang er blevet slået hen til truget. Jeg må også erkende, at efter at jeg nu har hørt hr. Erik Hansen (Ålborg amt)s kraftfulde udtalelser, kan jeg forstå, at det ikke kan være sket med tvang, og derfor skal jeg ændre mine udtalelser til, at det alene må være sket ved list.

Morten Lange: Jeg forstår, at jeg ikke skulle have takket landbrugsministeren, fordi han havde modtaget inspiration; det havde han ikke, og så er vi kvit på det punkt.

Derimod bliver jeg nødt til at anholde ham på et andet punkt, nemlig i spørgsmålet om, at vi skulle lade historiens glemsel synke over SF's tidligere dispositioner, hvad angår sammenlægningsgrænserne. Det er der så sandelig ingen grund til, for vi er tilfældigvis også, hvad det angår, forholdsvis konsekvente. Dengang vi havde denne sag til behandling, insisterede vi på, at lånegrænsen for os var afgørende, den var på 35 ha og var dengang koblet til sammenlægningsgrænsen. Nu har den nuværende regering været så fornuftig at splitte de to ad, og det er altså en ny historie. Den kan vi naturligvis godt følge med i, men det, der dengang var afgørende for os, var spørgsmålet om lånegrænsen. Det blev sagt dengang, og det er gentaget adskillige gange senere, så det var ikke nødvendigt med telepatisk forståelse; man kunne bare huske, hvad jeg havde sagt før.

Endelig en enkelt bemærkning om statsjord. Det, som landbrugsministeren dér

refererede til, var ikke mine udtalelser dengang, for det sagde jeg ikke noget om, men jeg vil godt lægge en ting til. Man har i forskellige lande i denne verden overordentlig gode erfaringer med statsdrevne storbrug med en forsøgmæssig inderkerne og produktion grupperet deromkring. Jeg tror, det ville være sundt, om også kommende storbrug i Danmark var baseret på enten offentlige eller landbrugsorganisationsmæssige forsøgsstationer med en betydelig produktion knyttet til. Det er efter min opfattelse en fornuftig økonomisk driftsform, og det vil den også være, hvis staten ejer jorden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fastsættelse af kapitelstakster.

(Lovforslaget (nr. 141) findes i tillæg A. sp. 2839, fremsættelsen i tidenden sp. 4268).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Buchart Petersen: Dette forslag til lov om fastsættelse af kapitelstakster har min velvilje. Det er sjældent, man ser et så moderne og enkelt lovforslag, og jeg skal i hvert fald fra min side gøre det kort. Det er noget, som ikke kendetegner folketinget i det store og hele.

Kapitelstaksterne er kun fornyet en enkelt gang siden 1897, det var den 6. maj 1921, og når man ser tilbage på, hvad det betød, at vi i 1921 gik ned til kun fire kornsorter, og at der så i dag kan komme et lovforslag, som kun tager hensyn til én kornsort, nemlig byg, så må man jo kendetegne det som en forenkling og som en virkelig moderne ting.